N°. 3909.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f*. 6.00.

Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan »het Bureau van DE TIJD."

DINGSDAG 13 MAART.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 12 Maart.

Kort na de laatste nederlaag van het dappere Oostenrijksche leger hebben wij het vermoeden uitgesproken, dat het verraad hierbij in het spel was. De omstandige en toch nog altijd onvolledig gebleven verslagen van het treffen bij Solferino gaven ons voor dat vermoeden aanleiding, zoowel de Oostenrijksche als die van Fransche zijde afkomstig waren. Wat bleek daar [illegible] zoo duidelijk uit? Dat elke beweging van de Oostenrijksche troepen, die in dit geval de aanvallers waren, belet werd zich te ontwikkelen door een voorafgaande en daaraan juist tegenovergestelde beweging der Franschen. Het leger van Keizer Napoleon was zoo zeker van zijn zaak, dat het midden in den slag zijn flanken verkeerde, een manœuvre die roekeloos zou kunnen heeten, ware het niet dat zij in verband stond met een vooruit geziene wending van den vijand. Het gevolg hiervan was dat de Oostenrijksche generaals, tot hun verbazing, overal de Franschen in slagorde geschaard vonden juist voor de stellingen, die zij in last hadden gekregen in te nemen. De Piëmontezen daarentegen, die aan den regtervleugel stonden, schenen de bedoelingen des vijands niet doorgrond te hebben, en werden — hoe dapper zij zich ook weerden — door den onverhoedschen en welberekenden aanval der Oostenrijkers overhoop geworpen en zeer ver terug gedreven, waardoor de eer van de overwinning alleen aan de Franschen verbleef.

Deze bijzonderheden, die wij in der tijd breedvoerig hebben uiteengezet, gaven veel grond aan het vermoeden dat het Oostenrijksche veldplan aan de Franschen vóór den slag verraden was geworden, en daar gewone spionnen niet in staat zijn van te voren aan te duiden, welke stellingen het vijandelijk leger zal gaan innemen, moest men hier aan eene misdadige trouweloosheid van een hooggeplaatst militair denken.

Hetgeen dezer dagen te Weenen is voorgevallen met den ongelukkigen baron von Eynatten staat meer dan waarschijnlijk met den afloop van den veldslag bij Solferino in verband. Deze generaal was gevangen genomen wijl hij verdacht werd gehouden groote oneerlijkheden te hebben gepleegd bij de proviandering van het leger; onwillekeurig herinnert men zich bij deze beschuldiging dat de dappere soldaten van Keizer Frans-Jozef bij Solferino den ganschen smoorheeten dag het vijandelijk vuur hebben doorstaan zonder voedsel of eenigerhande verkwikking te erlangen. Het publiek gerucht te Weenen beschuldigde hem terzelfder tijd van verraad. Zooveel is zeker dat men hier met iemand te doen heeft, dien men in staat mag achten voor geld zijn eer en trouw te verkoopen. De rampzalige heeft het regterlijk onderzoek niet afgewacht, maar zich in den kerker met een der snoeren van zijn uniform verworgd. Ziehier in welke bewoordingen de officieele *Wiener Ztg.* van zijn dood berigt geeft:

»De militaire overheid heeft zich korten tijd geleden tot de beklagenswaardige noodzakelijkheid gedrongen gezien, om den luitenant-veldtuigmeester baron von Eynatten voor den krijgsraad te dagen, wijl hij op goede gronden verdacht werd, zich gedurende den veldtogt van 1859 schuldig te hebben gemaakt aan grove bedriegerijen bij de hem opgedragen militaire administratie. Spoedig hierna zag de baron zich genoopt tot het afleggen van bekentenissen, die geen twijfel overlieten aangaande het schuldige misbruik dat hij van het hem toevertrouwde gezag had gemaakt. In weerwil van alle maatregelen van voorzorg, door de overheid genomen, heeft hij middelen weten te vinden onder den druk van zijn zwaar belast geweten, om zich in den nacht van 7 op 8 Maart door zelfmoord aan de hem wachtende straf te onttrekken; hij laat een geschrift na, waarin hij, na hernieuwing zijner schuldbekentenis, en onder betuiging van diep berouw, om de vergiffenis van zijn diep beleedigden Keizer en Heer smeekt."

De Oostenrijksche Regering, reeds uit haren aard geheimzinnig, zal waarschijnlijk den nagelaten brief van den generaal uit medelijden met zijne zonen, die in het leger dienen, niet openbaar maken. Dit doet ons leed, want wij houden het er voor dat dit stuk het bewijs bevat, dat veel meer dan de krijgskunst en de gegroefde kanonnen van Keizer Napoleon, de kunst van omkooping en het gemunte goud aan Frankrijk de zegepraal van Solferino hebben bezorgd.

Aanstaanden Donderdag wordt te Parijs voor de regtbank de zaak behandeld van Mgr. Dupanloup, bisschop van Orleans beschuldigd van laster en hoon in gedrukte en verspreide schriften gepleegd. Hoedanig de uitspraak van het hof ook wezen moge, in allen gevalle, zal de regtschapen prelaat een zegepraal behalen. Het kan zijn dat de spitsvondigheid in het Fransche wetboek bepalingen weet te vinden, welke tot een veroordeelend vonnis zullen leiden, maar ieder gevoelt dat het hier geen vraagstuk geldt van wetsverklaring, maar dat de Fransche Regering den bisschop een straf wil opleggen voor de warmte, waarmede hij zijn buitengewone talenten als schrijver en redenaar ter verdediging van de regten des Pausen heeft gebruikt. Ziehier welke de zonde is, waarvoor hij te regt moet staan.

Het half officiële blad de *Constitutionnel* had in het heetst der polemiek over de brochure *le Pape et le Congrès* in zijn kolommen een brief opgenomen, in der tijd door een voorganger van Mgr. Dupanloup aan de Regering van Napoleon I geschreven, waarbij het wereldlijk gezag des Pausen werd afgekeurd. Deze prelaat, [Mgr. Rousseau] die zich zoo goed naar de inzigten der Regering te plooijen wist, werd door den *Constitutionnel* met loftuigingen overladen, en aan het publiek voorgesteld als het toonbeeld van een braaf burger en achtenswaardig geestelijke. De *Constitutionnel* beging tevens de achteloosheid of de valschheid om boven dit stuk als opschrift te plaatsen: »brief van den bisschop van Orleans aan den minister van onderwijs," zonder vermelding van naam of dagteekening, zoodat de oppervlakkige lezer, hierdoor misleid, in den waan kon komen dat de tegenwoordige bisschop van Orleans zijn meening veranderd had, en in een schrijven aan de Regering de gevoelens over het Pauselijk staatsgezag herriep, welke hij eenige weken te voren met zooveel klem in openbare brieven en vlugschriften had verdedigd. Het spreekt van zelf dat Mgr. Dupanloup zich door deze handelwijze van het Regeringsblad in zijn eer gekrenkt achtte. Hij schreef aan den redakteur een uitvoerig vertoog, waarvan hij de opname eischte, en dat dan ook in den *Constitutionnel* verscheen. Intusschen had de *Siècle*, een blad van rood-demokratische kleur, dat er door alle kroegen in Frankrijk op nagehouden wordt, en zich voornamenlijk ten doel stelt de geestelijkheid bij het gepeupel gehaat te maken, deze schoone gelegenheid niet ongebruikt gelaten om Mgr. Dupanloup eenige zijner uitgezochtste smaadwoorden naar het hoofd te werpen. De bisschop beantwoordde die natuurlijk niet, maar zinspeelde er toch op in zijn brief aan den redakteur van den *Constitutionnel*, die begon met de verklaring dat hij zijn valsche beweringen moest terugwijzen, wijl hij hem voor een man van eer hield, doch zwijgen zou op de aantijgingen van andere bladen. Deze uitdrukking trok Havin, de redakteur van den *Siècle*, zich aan. De bisschop, zoo redeneerde hij, beantwoordt den *Constitutionnel*, wijl hij zijn redakteur als een man van eer beschouwt en over mij zegt hij te zullen zwijgen, derhalve verklaart de bisschop dat ik geen man van eer ben. Deze redenering bezorgde Mgr. Dupanloup een aanklagt wegens hoon van wege den *Siècle*.

Wij zijn zeer nieuwsgierig te vernemen, of de Fransche regtbank den *Siècle* in het gelijk stellen, en dus uitmaken zal dat men verpligt is Havin voor een man van eer te houden. Dit is zeker dat, al zouden honderd regtbanken zich tot zulk een uitspraak leenen, de eer van den heer Havin bij den bisschop van Orleans en bij anderen steeds een punt in kwestie zal blijven.

Een tweede beschuldiging is te gelijkertijd met de eerste ingeleverd door mevrouw Bertin, achternicht van den model-bisschop uit den *Constitutionnel*. Deze dame is diep in de tachtig jaar, en heeft zich in de rust des ouderdoms laten storen, om zich de verdediging van haar familie-lid tegen zijn opvolger aan te trekken. De grond der aanklagt is deze. Mgr. Dupanloup, het archief van zijn bisdom en de herinneringen van velen zijner diocezanen raadplegende, heeft in meergemelden brief aan den *Constitutionnel* aangetoond, dat Mgr. Rousseau, die als een voorbeeld van herderlijke en burgerlijke deugden werd opgehemeld, een man geweest is van een middelmatig en kleingeestig karakter, die met voorbijzien van zijn pligt, ten einde ridderorders en eeretitels te erlangen, den Keizer in openbare mandementen op walgelijke wijs vleide, en hem zelfs den redder der Kerk noemde op denzelfden dag dat hij Pius VII te Fontainebleau gevangen zette. De bisschop bewees het een zoowel als het ander met onwederlegbare stukken, waaronder eigenhandige brieven en rekesten om persoonlijke gunsten van Mgr. Rousseau. Dit wordt nu in de aanklagt van Mevrouw Bertin hoon en laster genoemd.

Het zou kunnen wezen dat er bepalingen in de wet te vinden waren, die mevrouw Bertin in het gelijk stelden, omdat men bij voorbeeld een dief geen dief mag noemen, al is men van zijn misdaad getuige geweest, zoolang een regterlijk vonnis hem niet van diefstal heeft overtuigd. Maar wanneer hetzelfde beginsel niet alleen voor levende personen geldt, maar ook wordt toegepast ten behoeve van hen, die reeds sedert jaren overleden zijn, dan ligt in Frankrijk de pen des geschiedschrijvers verbroken. Al is hij in het bezit der klaarblijkelijkste bewijzen van groote gebreken en misdaden der personen, wier openbare en bijzondere handelingen hij naar waarheid te verhalen heeft, hij zal ze dienen te verzwijgen als geen regtbank er vonnis over heeft geveld, en hun karakter en leven alleen van de goede zijde mogen afschilderen. Zoo niet, dan loopt hij gevaar, dat een neef door de regtbank de geschiedkundige waarheid als hoon en laster laat brandmerken.

Hiermede meenen wij genoeg gezegd te hebben om onzen lezers te doen zien, welke de misdaden zijn, waarvoor de bisschop van Orleans aangeklaagd is en welligt veroordeeld zal worden. Zij zullen ligtelijk begrijpen, wat wij reeds bij den aanvang zeiden, dat het hier eigenlijk te doen is Mgr. Dupanloup voor zijn stoute en mannelijke taal bij de verdediging van den H. Stoel te laten boeten. De stokoude mevrouw Bertin en de schotschrijver Havin moeten daarvoor de middelen leveren. Daar wij er overigens niet aan twijfelen of — zoo een veroordeelend vonnis mogt volgen — de Fransche bladen zullen dagen achtereen jameren over het eigenlijke dat een bisschop van openbaren laster overtuigd is geworden, en wij er evenzeer zeker van zijn dat onze Nederlandsche naschrijvers die klagten getrouw zullen overnemen, hebben wij het dienstig geacht den stand der zaak naauwkeurig uit een te zetten. Iedereen zal zich daarna verpligt rekenen om, zelfs bij een veroordeelend vonnis, den bisschop van Orleans, wegens dit proces, voor een nietswaardigen lasteraar te houden.

Het amendement door den heer Horsman in de laatste zitting van het Britsche Lagerhuis voorgesteld op de motie van den heer Byng, is niet aangenomen, zoo als abuzievelijk in de berigten van ons vorig nommer staat, maar verworpen. Dienvolgens heeft het Lagerhuis zich vereenigd met het voorstel van den heer Byng, om de Koningin dank te zeggen voor het tusschen Engeland en Frankrijk gesloten handelsverdrag. De [illegible] *Moniteur* heeft daarop een keizerlijk dekreet openbaar gemaakt, waarbij dit verdrag wordt afgekondigd. De pogingen der oppositie in het Engelsche parlement, die aan Frankrijk belemmeringen [illegible], hebben dus schipbreuk geleden [illegible] de handelsbetrekkingen tusschen beide landen aangaat. Daardoor komt de motie betreffende de aangelegenheid van Savoye, welke de heer Kinglake heeft ingediend, op een zuiver [illegible] en het huis zal er over kunnen stemmen buiten den invloed der handelsbelangen. Reeds heeft echter het bekende lid der Manchester-partij en de vurige voorstander der goede verhouding met Frankrijk, de heer Milnes, een amendement op het voorstel van den heer Kinglake ter tafel gebragt, dat zich veel minder sterk tegen de voorgenomen aanhechting van Savoye uitlaat.

...schijnlijk zal de Regering zich met dat amendement vereenigen. De beraadslagingen over de motie beloven zeer belangrijk te zullen zijn, wijl de grond der zaak eigenlijk is of Engeland al of niet zijn vriendschap aan Frankrijk zal opzeggen. De aanneming van de motie-Kinglake zou welligt een ministerieele krizis ten gevolge hebben, doch men gelooft algemeen dat die verworpen zal worden.

Heden is een telegram ontvangen met berigten uit Batavia, loopende tot 23 Januarij.

Van Boni en Bandjermasin zijn geen tijdingen ontvangen.

Te Djocdjocarta is een opstand onder de vreemde soldaten uitgebarsten, welke echter werd onderdrukt.

De telegraafkabel tusschen Batavia en Singapore is gebroken.

Z. M. heeft benoemd: tot kommandeur der orde van den Nederl. Leeuw, den luit.-generaal jhr. C. W. J. Storm de Grave, tot burg. der gem. Wessem, F. Welters; pensioen verleend aan: den luit.-gen. jhr. C. W. J. Storm de Grave, van f 3000, onder dankbetuiging voor bewezene diensten; de majoors J. J. H. Maseheck en J. Ringeling, ieder van f 1300.

'S GRAVENHAGE, 12 Maart. Men verzekert alhier, dat de baron van Lynden, kamerheer des Konings en lid van Gedeputeerde Staten van Gelderland, benoemd zal worden tot kommissaris des Konings in Zeeland, of zoo de heer Roell thans kommissaris in Utrecht, naar Noord-Holland moet worden verplaatst, dan in Utrecht.

HOORN, 10 Maart. Hoogste graanprijzen. Rogge f 7.25; Gerst f 7; Haver f 5.50; Paardenboonen f 10; Bruine dito f 11.75; Witte dito f 11; Gele dito f 11; Vale Erwten f 17; Groene dito f 14; Witte (groote) dito f 12. 1200 Ned. ℔ Boter per Ned. ℔ f 1.10. 175 Kippen a f 1 per stuk; 25,500 Kipeijeren a f 2.10 per 100 stuks. 120 Eenden a f 0.60 per stuk; 15,500 Eendeijeren a f 2.90 per 100 stuks.

ALKMAAR, 9 Maart. Ter kaasmarkt van heden waren aangevoerd 122 stapels kaas, wegende te zamen 28,004 Ned. ℔. De prijs was: kleine hooikaas f 30, middelbare f 29; kommissie f 28.50 per 50 Ned. ℔.

LEEUWARDEN, 9 Maart. Ter veemarkt van heden waren aangevoerd 390 runderen, 97 varkens en 38 schapen. Voor alle soorten vroeg men hooger prijzen, waardoor de handel traag was. Vette koeijen zijn gedaan a f 280, melke dito a f 170, vare dito a f 135, kalf dito a f 150, ossen a f 260, vette kalveren a f 38, dito varkens a f 105, dito biggen a f 60, dito schapen a f 36.

De telegraaf meldt heden het volgende:

LONDEN, 11 Maart. Het antwoord van den Paus op de voorstellen van de Fransche regering is ontvangen. Daarin wordt gezegd dat de integriteit van den Kerkelijken Staat niet alleen eene politieke maar ook eene godsdienstige kwestie is. Het voorstel van een stadhouderschap voor de Romagna wordt bepaaldelijk van de hand gewezen. De Paus is tot hervormingen bereid wanneer de integriteit van den Kerkelijken Staat wordt gewaarborgd.

FLORENCE, 11 Maart. [Over Turijn.] De stemming over de al of niet inlijving bij Sardinië heeft een aanvang genomen. De kiezers komen in grooten getale op en alles geschiedt met naauwgezetheid en orde. Het aantal personen, die ingeschreven zijn om te stemmen, bedraagt 23,000; tot dusverre hebben ongeveer 15,000 personen hunne stem uitgebragt. Door middel van den telegraaf verneemt men, dat de bevolking in alle streken van Toskane, zoowel in de steden als op het platteland, dezelfde houding heeft aangenomen. Hier en overal zijn de straten versierd met de nationale en Fransche vlaggen. Troepen landlieden trekken met vaandels aan de spits, met hunne pastoors naar de stembus. Er heerscht eene bewonderenswaardige orde onder de vrolijke bevolking, die het beste hoopt.

De geestelijkheid alhier heeft zich met een adres tot den Koning en tot den sekretaris-generaal der regering gewend.

BOLOGNA, 11 Maart. De stemming is heden hier geëindigd.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 10 Maart. Geen ander belangrijk nieuws is er voor 't oogenblik, dan het door de Regering aan maarschalk Vaillant gezonden bevel, om met zijne troepen Lombardije te ontruimen, zoodra de aanhechting van Toskane en der Romagna bij Piemont zal zijn geproklameerd. Van dit bevel is door maarschalk Vaillant dadelijk of dezer mededeeling gedaan aan den Koning van Sardinië door de tusschenkomst van den goeverneur van Milaan, en daarop te Turijn dadelijk een kabinetsraad gehouden, om over den toestand, waarin Piemont zich door dat besluit van het Fransche goevernement gebragt ziet, te beraadslagen, welk besluit overigens strookt met de door den Keizer en door zijn minister van Buitenlandsche Zaken gedane verklaring in de troonrede van 1 dezer en in de depêche van 24 der vorige maand. Na langdurige debatten, die den geheelen nacht hadden gevergd, hebben Koning Viktor Emmanuel en zijne ministers besloten de gevolgen af te wachten, welke Frankrijks besluit voor hen hebben kan. En bij de afzending van dit berigt was te Turijn het gerucht verspreid, dat het Sardinische leger, in afwachting van mogelijke gebeurtenissen, op voet van oorlog zou worden gebragt.

— Men verneemt uit Toulouse, dat toen de pastoor der hoofdkerk aldaar 's Pausen Encycliek zou voorlezen, de talrijke kerkbezoekers eerbiedig opstonden.

De aartsbisschop van Toulouse heeft den prefekt, die hem voorzigtigheid aanraadde, geantwoord: „Gij gehoorzaamt uwe overheid, ik de mijne."

De Bisschop van Persignan heeft bij eene zelfde gelegenheid ten antwoord gegeven: „Ballingschap vrees ik niet, op vervolging ben ik voorbereid en het martelaarschap ben ik niet waardig!"

— Eenige dagen geleden vroeg de heer Dupin den Keizer, waarom men de Aartsbisschoppen en Bisschoppen *Monseigneur* noemde. — De Keizer antwoordde dat dit een algemeen aangenomen gebruik was. Maar de heer Dupin hernam dat dit gebruik voor de vorsten niet bestond; dat de beteekenis van den titel *Monseigneur* voor hen, die er zich van bediende en voor dengene tot wien het gerigt werd, een toestand aanduidde, die niet kon gelden wanneer het den vorst betrof; dat die titel onder de vorige monarchie door de koningen niet aan de prelaten gegeven werd. Ten bewijze voerde hij aan het bekende antwoord van Lodewijk XIV aan den Aartsbisschop van Parijs die, na het overlijden van den Kardinaal Mazarin hem de vraag deed met wien hij voortaan de Kerkelijke zaken moest besturen en welk antwoord luidde: „met mij, mijnheer de Aartsbisschop."

Napoleon, die met de grootste strengheid over de inachtneming der hierarchie waakte, bediende zich, aan de Fransche prelaten schrijvende of hen toesprekende, nooit van een anderen titel dan dien van „mijnheer de Aartsbisschop," of „mijnheer de Bisschop," maar bovendien wilde hij dat de hierarchie in de betrekkingen der prelaten met den minister van Eeredienst geëerbiedigd werd, dat deze in den staat boven hen stond. Deze gaf hun geen anderen titel dan dien hunner bediening, 't geen onder anderen blijkt in een brief van den minister van Eeredienst aan Mons. Rousseau, bisschop van Orleans ten jare 1809.

Die brief komt woordelijk voor in de aanklagte van mevr. Bertin tegen mgr. Dupanloup, waarin de minister hem „mijnheer de bisschop" noemt.

Op zekeren dag, zoo wordt verhaald, dat Keizer Napoleon gedurende de zitting van den staatsraad een brief zag van een aartsbisschop aan den minister van Eeredienst, die op een niet genoegzaam eerbiedige wijze eindigde, gaf hij den brief aan den opperkanselier, dezen aanbevelende den aartsbisschop die veronachtzaming der betamelijkheid onder 't oog te brengen. De berigtgever zegt die anekdote van een getuige van het gebeurde gehoord te hebben.

— Het proces van Mgr. Dupanloup is, wegens ziekte van den heer Berryer, tot den 15n uitgesteld. De Bisschop is reeds te Parijs aangekomen.

— Onlangs was van een adres sprake dat den keizer zou zijn aangeboden door de kantfabriekanten, waarin deze met het oog op het handelsverdrag vroegen wat van de 14000 broodelooze werklieden en de machienen zoude worden, welke men zich met groote moeite had aangeschaft. Ter wederlegging hiervan bevat de *Constitutionnel* een adres uit St. Pierre nabij Calais, het middenpunt der kantfabriekatie, waarin juist de invoering van een geringeren tol verzocht wordt om met de fabriekanten in Engeland en Belgie te kunnen wedijveren.

— De heer de Thouvenel heeft, naar men wil weten, in antwoord op de depêches van den heer de Cavour verklaard, dat er een wezenlijk onderscheid bestaat tusschen de inlijving van Toskane, die niet door Europa erkend is, en de inlijving van Savoye, 't welk Koning Viktor Emmanuel vrijwillig afgestaan heeft. Wanneer Sardinië de inlijving van Toskane aanneemt, dan zal het op dien gevaarlijken weg door Frankrijk niet ondersteund worden. De afstand van Savoye zal worden bewerkstelligd door het gevoelen der gemeentebesturen in te winnen, en niet volgens het algemeen stemregt.

— De *Moniteur* bevat de depêche van graaf Cavour ten opzigte van Savoye. De tekst is niet geheel dezelfde der Turijnsche bladen. De woorden: „op wettige wijze uitgedrukt, volgens de voorschriften van het Parlement," welke in de Turijner depêche achter de verklaring staan dat de Piemontesche Regering de waarde eener manifestatie ten gunste der afscheiding van Savoye erkennen zoude, worden niet in den *Moniteur* gevonden.

De ambtenaren der beide nieuwe departementen moeten reeds sinds lang benoemd zijn. Savoye zelf, dat uit twee departementen, met Annecy en Chambéry tot hoofdsteden, bestaan zal, wordt niet, gelijk men beweerd had, voor een deel met de aangrenzende Fransche gewesten vereenigd.

— Sardinië, zooals bekend is, treedt niet terug wat Nizza en Savoye betreft, voor de toepassing der beginselen welke het in Midden-Italië inroept. Te dier zake haast het zich zelfs Frankrijk voldoening te geven. Plakkaten, in alle gemeenten van Savoye en het graafschap Nizza aangeplakt, verkondigen aan de bevolkingen dat zij opgeroepen zullen worden om te stemmen, naar een door het parlement te geven voorschrift, ten einde zij verklaren of zij bij Sardinië blijven of bij Frankrijk ingelijfd willen worden.

— De *Union* meldt het volgende: In Thury, kanton van Betz (Oise), is eene gemeentelijke bibliotheek opgerigt. Daaruit worden kosteloos werken uitgeleend aan personen, die dit verlangen. Mej. R. heeft aan voornoemde vereeniging 10 exemplaren van de brochure: *de Paus*, door Mgr. de Ségur, geschonken. Weinige dagen later, kwam de vrederegter, vergezeld van gendarmes, de zusterschool, waar de bibliotheek gevestigd is, bezoeken, en beval dat men de brochure *de Paus* zou opsporen en in beslag nemen. Toen de hoofdonderwijzeres den vrederegter de exemplaren had ter hand gesteld, deed hij haar een verhoor ondergaan en vroeg van wien zij de brochures ontvangen had. Zij was genoodzaakt den schenkingsbrief van Mej. R. te toonen. De vrederegter heeft proces-verbaal opgemaakt en de exemplaren benevens den brief medegenomen.

— De *Courrier des Alpes* berigt dat de Savooische rekruten, welke onlangs waren opgeroepen, voor onbepaalden tijd te huis blijven. Men acht dit feit van gewigt met het oog op de inlijving bij Frankrijk.

— Uit Italië wordt geschreven dat in de Marken en Ombrie groote verdeeldheid heerscht. Op het platteland is men zeer aan den H. Vader gehecht, maar verscheidene woelgeesten in de steden werken ten gunste der revolutie.

In de Legatiën stijgt de zedeloosheid ten top. De godsdienst wordt er gehoond en de diefstallen zijn aan de orde van den dag.

In Parma en Modena, waar eenige dwingelanden den toon geven, durft niemand zijn stem verheffen. In Toskane gaat het eveneens. Met de grootste onbeschaamdheid wordt er het geheim der brieven geschonden. Eene prinses schreef onlangs aan haren broeder te Rome en deelde bijzonderheden mede over den algemeenen toestand. De beambte, die met het verbreken der zegels belast was, is onnoozel genoeg geweest om in kantteekeningen, op zijne wijze, de berigten te wederleggen.

— Luidens uit Italië ontvangen korrespondentiën zou het blijken dat het door Koning Viktor Emmanuel genomen besluit aldaar alom de levendigste geestdrift veroorzaakt. Het bestuur van Turijn heeft eenparig een adres van gelukwensch gestemd en daarbij een som van drie millioen aangeboden, om des vereischt 's Konings politiek te steunen. Milaan zou hetzelfde willen doen. Lodi heeft de manifestatie toegejuicht. In centraal Italië doen zich de bevolkingen ijverig op de verkiezingslijsten inschrijven. Zelfs de geestelijkheid zou, ondanks den banvloek, waarmede de Sardinische Koning wordt bedreigd, hare tevredenheid betuigen. Die van Modena heeft aan den heer Farini een adres aangeboden ten gunste der zamensmelting; die van het hertogdom Piacenza heeft verklaard dat het haar pligt was het voorbeeld van vaderlandsliefde te geven, en eindelijk heeft die van Toskane de verkiezingen onder de bijzondere hoede der gebeden van de Kerk en der geloovigen gesteld. Op de waarheidsliefde dier korrespondentiën is echter niet veel te rekenen.

ENGELAND.

LONDEN, 11 Maart. Het goevernement heeft wederom een verzameling van officieele stukken, groot 64 bladzijden, aan het parlement voorgelegd. Daarin is een depêche, dd. 15 Januarij, van lord John Russell aan lord Cowley, waarin wordt verklaard dat er voor de vereeniging van een Kongres geen hoop meer bestond, „wijl tusschen het stelsel, dat het de pligt van een Kongres zou zijn de tijdelijke magt van den Paus in de Romagna te herstellen, en het stelsel dat geen geweld zal mogen worden gebezigd om een goevernement te konstitueren aan de bevolkingen van Midden-Italie op te leggen, geen overeenstemming mogelijk is."

Lord John Russell grondt op die konkluzie de hoop, dat de krizis gunstig kan zijn tot een politieke zamenwerking van Engeland en Frankrijk en geeft daartoe de vier bereids bekende voorstellen aan de hand.

Het eerste er van bepaalde dat Frankrijk en Oostenrijk overeen zouden komen, om voortaan door de wapenen niet in de binnenlandsche zaken van Italie te interveneeren, of zij moesten daartoe door de overige groote mogendheden verzocht worden.

Het tweede schreef voor, dat de Fransche troepen Rome zouden ontruimen.

Het derde, dat het inwendig bestuur van Venetie geen punt van beraadslaging der Europeesche onderhandelingen wezen zou.

Het vierde dat wanneer de stemming in de Midden-Italiaansche staten ten gunste der aanhechting mogt zijn, Groot-Brittanje en Frankrijk zouden veroorloven dat Sardinië van die staten bezit nam.

Den 27 Februarij maakte lord Cowley bekend dat het Fransche goevernement het eerste voorstel aannam, en zelfs Rome begeerde te ontruimen zoodra het geschikt oogenblik gekomen was; terwijl de Keizer met het derde voorstel, onder een klein voorbehoud, genoegen nam; wat het vierde betreft had de Keizer verklaard dat, hoewel het billijk en uitvoerbaar achtende hij, alvorens het te onderschrijven, 't aan zijne eer verschuldigd was zich met Oostenrijk nopens den vrede van Villafranca te verstaan en aan de mogendheden, die op het Kongres waren genoodigd, inlichtingen te geven.

In dezelfde depêche zegt lord Cowley, dat de Keizer genegen was Engelands voorstellen aan te nemen, op voorwaarde dat hij ze eenerzijds in overeenstemming zou kunnen brengen met zijn eigen toestand tegenover Oostenrijk en met Pruissen en Rusland anderzijds.

Den 30 Januarij ontving lord John Russell van het Oostenrijksche kabinet de verzekering, „dat het niet voornemens was gewapenderhand in de Italiaansche zaken tusschenbeide te komen."

De officiëele stukken bevatten andere depêches, die even bepaald luiden wat de belofte van het Oostenrijksche ministerie ten aanzien van den oorlog betreft. Daarin wordt gezegd dat Oostenrijk, hoewel niet kunnende voorzien wat binnen tien of vijf jaren zou kunnen gebeuren, nochtans niet voornemens is zijne grenzen te overschrijden. En, 't is na die verklaringen dat Frankrijk betuigd heeft dat de omstandigheden het van zijne te Villafranca aangegane verbindtenissen hadden losgemaakt.

Twee groote feiten zijn nu hierdoor ontstaan: vooreerst dat Oostenrijk, mogt de aanhechting van Toskane en de Romagna bij Piëmont verwezenlijkt worden; altans vooralsnog tot geen oorlogsverklaring zal overgaan wegens de verbreking van een gedeelte der bepalingen van Villafranca; ten tweede dat Keizer Napoleon het vierde Engelsche voorstel billijk en uitvoerbaar heeft verklaard, waarin die aanhechting werd voorgesteld, dat hij het aannam, onder voorbehoud zich van zijne vroeger genomen verbindtenissen te mogen ontslaan, en dat de eindverklaringen van Oostenrijk door hem zijn beschouwd geworden, als hem zijne vrijheid wedergevende, altans ter zake eener mogelijke uitbreiding van Sardinië over de, door het Zuricher traktaat bepaalde, grenzen.

— Onder het opschrift: „de aardrijkskundige grenzen van Frankrijk" leest men in den *Morning Advertiser* den volgenden brief: „Sir, gij zult wel doen de opmerkzaamheid van het Britsche publiek te vestigen op de omstandigheid, dat de kanaal-eilanden (Guernsey, Jersey, Alderney en Sark) op de onlangs door de Fransche admiraliteit uitgegeven landkaarten als bestanddeelen van het Fransche keizerrijk zijn aangeteekend. De kaarten zijn in de *Rue de la Paix* en in de *Galerie d'Orléans* in het *Palais Royal* te Parijs verkrijgbaar. — Wat zijn wij nu het eerst te wachten? Uw dienaar, *Argus*." De redaktie van genoemd blad verzekert, dat de brief van zeer achtenswaardige en wel onderrigte zijde afkomstig is.

— Bij den Pruissischen gezant wordt heden avond, ter eere van Z. K. H. Prins Frederik der Nederlanden eene groote soirée gegeven, waarop ook de hertog v. Cambridge en het korps diplomatiek genoodigd zijn.

— De Katholieke Bisschop van Dromore in Ierland is den 7den dezer in 85 jarigen ouderdom overleden.

— In een uit Athene door een Engelschman geschreven brief vindt men eenige opmerkenswaardige inlichtingen nopens de staatkundige bewegingen in Griekenland, waaraan het volgende wordt ontleend:

Dat heldhaftige Christenvolk, zoo vangt de schrijver zijne beschouwingen aan, meent zich tot iets grootsch bestemd, en geeft zich aan droomen over die moeijelijk te deelen zijn, doch waarvan men de oorzaak niet kan miskennen. 't Zou overigens te vergeefs zijn het de hinderpalen voor oogen te stellen, die zich tegen de verwezenlijking zijner verwachtingen kanten. Onder anderen zei onlangs eene Grieksche dame: Men kan den Oosterschen Christenen het regt niet beletten in de zon der vrijheid te herleven, en ten minste de eeuwoudigste regten de menschheid in te roepen om voor hun leven, hun eigendommen, hun eer, voldoende waarborgen te eischen.

Op de voorstelling dat het hatti-humayoun in Turkije hun die waarborgen schonk, hernam zij: Gelooft gij aan de verwezenlijking van die hersenschim. Den dag dat Turkije de Christenen vrijmaakt, zal het ophouden Turkije te zijn, want dan zal de Koran niet meer de eenige hoogste wet zijn. — Beziet Turkije, waar de bouwvallen van alle eeuwen zijn opeengestapeld; vestig uw oog op dat onder de onwrikbare wet van den Koran gebukt volk, die het wel tot veroveraars heeft kunnen maken, maar het nooit zal kunnen beschaven en verbeteren.

Aanschouw naast hen de schrandere, nijvere christenen, bezield door de herinnering aan het verledene; en bereids de eenige bezitters van den handel, de industrie, en den akkerbouw in dat rijk. Vergelijk, en ge zult met Keizer Nikolaas moeten toestemmen dat hun de erfenis van den magtigen zieltogende regtens en feitelijk toekomt. Het ontstaan van het nieuwe Grieksche koningrijk is de eerste stap geweest voor de schepping van een groot christen rijk in het Oosten. En wat het Europesche evenwigt betreft, dat zal niet eerder bevestigd zijn dan den dag dat zulk een rijk ontstaat, en het Oosten niet meer door zijn zwakheid de begeerlijkheid zijner naburen opwekt. De eerzucht van deze of gene Europesche natie zal niet tot voorwendsel het lijden der onderdrukte christenen kunnen nemen, die een beschermer inroepen op het gevaar af een meester te vinden.

De aanmerking, dat onder de Christenen in het Oosten eene groote wederzijdsche vijandigheid heerschte, die zelfs grooter was dan die zij tegen hunne verdrukkers voedden, werd beantwoord dat die beschuldiging slechts een staatkundige drogreden was; immers hoe zou het mogelijk zijn dat volken, hetzelfde geloof belijdende, die gezamenlijk geleden en gehoopt hebben, elkander vijandig konden zijn. 't Is waar dat men door politieke kabalen getracht heeft Grieken en Slaven te verdeelen. Vraag slechts den Montenegrijnen, de Serviërs, de Bulgaren en ge zult vernemen dat allen vurig er naar haken een groot Christen rijk te vormen. En om zich daarvan te overtuigen behoeft men niets anders te doen dan een oog op Griekenland te slaan, dat dagelijks in voorspoed toeneemt, hoewel de bevolking uit Grieken, Albanezen en Wallakken is zamengesteld, die broederlijk zamenleven. En dit zal spoedig ook het geval met Turkije zijn.

Dit gesprek wedergevende heeft men willen toonen door welk gevoel en welke droomen deze jonge vurige natie wordt bezield, zelfs in zooverre dat vrouwen zich met kwestiën van zulken ernstigen aard bezig houden.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 10 Maart. De groothertog van Toskane heeft het hof alhier een schrijven medegedeeld, hem door Keizer Alexander gezonden, welks inhoud in staat moet zijn de hoop op zijne troonherstelling te verlevendigen. De brief was van 2 Februarij.

— De bezorgdheid voor oorlog is in de laatste tijden weder toegenomen. Men rust zich hier in stilte toe. De troepen in de gewesten, welke aan Italië grenzen worden vermeerderd, de Italiaansche vestingen versterkt en de kanonneerbooten op het Gardameer nemen toe. In de tuighuizen wordt ijverig gewerkt en de ijzerfabrieken zijn met bestellingen overladen.

BERLIJN, 9 Maart. In het zuidwesten van Duitschland is men, evenmin als elders met de Fransche redenrede ingenomen en algemeen ziet men daarin het hoogst bedenkelijk begin van de staatkunde der natuurlijke grenzen, welke onberekenbare verwikkelingen kan voortbrengen. Het aanzienlijkste deel der bevolking meent dat in deze omstandigheden staatkundige geschillen en vooroordeelen ter zijde moeten gezet worden, om door eene vereeniging van strijdkrachten geheel Duitschland ter verdediging des vaderlands te doen optreden. Wel verklaren de zwaar tijdelden, dat een verbond van Pruissen met Oostenrijk onmogelijk is, doch verreweg de meesten wenschen dit, met het oog op een mogelijk nabijzijnd gevaar.

— Uit Petersburg wordt geschreven dat Rusland op alle voorstellen ter regeling der Italiaansche zaken tegenvoorstellen gedaan heeft. Verbonden met Pruissen en eenigzins genaderd tot Oostenrijk zal het, zonder vergoeding, niet ligt eene schikking goedkeuren, welke het Europeesch evenwigt verandert. Het heeft nog nimmer het regt tot opstand erkend of dat van den sterkste. Het kabinet van Keizer Alexander meent dat, wat men thans onder den naam van Italiaansche nationaliteit bewerkt, ten eenigen dage tegen Rusland kan gekeerd worden, hetwelk er volstrekt niet op gesteld is het vraagstuk der Poolsche onafhankelijkheid op het tapijt te zien brengen.

ITALIE.

ROME, 7 Maart. De H. Vader heeft den heer Charles Cogels met gevolg uit Antwerpen ontvangen, die het adres heeft overgebragt dat in het diocees van Mechelen door 628 parochiën geteekend werd, en de namen draagt van de aanzienlijkste en uitstekendste mannen des lands. De heer Cogels heeft Z. H. uit naam zijner medeburgers de liefde en trouw betuigd welke deze aan Paus en Kerk toedragen.

De H. Vader was zeer bewogen en heeft voor de deputatie de bittere droefheid uitgestort, welke hem vervult bij de kuiperijen en het bedrog, welke in dezen tijd goddelijke en menschelijke wetten onder den voet treden. Op het kruis wijzende zeide de Paus: „Ziedaar mijn eenige steun, Hij is het, die mij in deze duistere tijden licht moet geven."

De toehoorders waren door deze woorden zeer diep getroffen.

TURLIJN, 9 Maart. Men meent hier te weten dat Piëmont en Frankrijk juist niet op den vriendelijksten voet zijn en sommigen verklaren den omkeer in de Fransche staatkunde door eene toenadering van Napoleon tot Weenen. Ten minste men beweert dat de regering alhier mededeelingen uit Parijs heeft ontvangen, welke op eene betere verstandhouding tusschen Frankrijk en Oostenrijk zinspelen. In weerwil der nota van graaf Cavour van den 1n Maart acht Frankrijk zich echter geenszins geslagen.

De heer Thouvenel heeft, naar men zegt, den 3 Maart eene dépêche aan den heer Talleyrand gerigt, waarin aan graaf Cavour moet gezegd worden, dat hij de hinderpalen vermeerdert in plaats van vermindert, en de moeijelijkheden, welke Frankrijks voorstellen in den weg staan, overdrijft. Sinds dien is de Fransche gezant bijna dagelijks bij den minister geweest met nieuwe voorslagen en regelingen. Cavour moet, naar beweerd wordt, rustig luisteren naar wat men hem zegt, maar bij zijn besluit blijven, om het lot van Italië door de algemeene stemming te doen beslissen.

De Koning heeft ook zijne meening, en naar men hoort, heeft men te Parijs zijn verlangen reeds verworpen. Men wilde zich de inlijving laten welgevallen, mits dat Toskane's beheer van dat der overige Staten gescheiden en onder den prins van Carignan, als vice-regent, gebragt zou worden. Ook dit is, na eene beraadslaging tusschen Viktor-Emmanuel en Cavour, van de hand gewezen. Beslissend durft men echter in deze zaak niet te werk gaan vóór de uitslag der volkskiezing bekend is.

— Een schrijven uit Milaan berigt, dat maarschalk Vaillant van zijne Regering bevel ontvangen heeft, binnen vier en twintig uren marschvaardig te zijn, en tevens zich zeer koel tegenover de Piëmonteesche overheid te gedragen. Op de eerste soirée, door den goeverneur van het Milanesche gegeven, is geen enkel Fransch officier verschenen. Die kleingeestigheid wordt bespot en is oorzaak, dat men het misnoegen der Fransche Regering niet voor ernst houdt. Maarschalk Vaillant, wien men eenige gierigheid aanwrijft, moet van de gelegenheid gebruik gemaakt hebben om een diner, reeds sinds zes maanden aangekondigd, af te zeggen, onder voorwendsel dat de tafelbenoodigdheden ingepakt stonden, om elk oogenblik te kunnen opbreken. De toerustingen ten strijde zijn zeer aanzienlijk, ofschoon men weet dat Oostenrijk beloofd heeft niet te zullen aanvallen, zelfs al trokken de Fransche troepen af. Maar men vreest te Milaan, zoo eindigt het schrijven, dat het sein tot den aanval van eene andere zijde zal komen.

— De Piëmonteesche troepen hebben zich naar Midden-Italië in beweging gezet, om daar, na het bekend worden der volksstemming binnen te rukken.

BELGIE.

BRUSSEL, 11 Maart. In de zitting van de Kamer van Afgevaardigden op gisteren, heeft de minister van financiën een wets-ontwerp aangeboden tot afschaffing der gemeentelijke accijnsen. Het rijk zal, volgens het ontwerp, aan de gemeenten een deel zijner inkomsten afstaan, ten einde aldus voor deze het verlies goed te maken, dat uit de opheffing der gemeente accijnsen voor haar ontstaat. De redevoering, die de minister heeft gehouden bij de indiening van het ontwerp, is van alle banken der Kamer toegejuicht.

STADSNIEUWS.

24ste Staats-Loterij. (Prijzen van *f* 1000 en daarboven. 2de Klasse, 1ste Lijst: N° 18443 *f* 2000, N° 16945 *f* 1500, N° 1105 en 18107 ieder *f* 1000.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 12 Maart.

ONDERTROUWD (8 Maart): J. E. Stumpff, wed. met J. C. A. van Santen, van Buiksloot.

GETROUWD (8 Maart): J. A. Knaap, wed. met M. Rijkers. P. van Raamsdonk met L. M. Becker.

BEVALLEN (8 Maart): J. M. Stephanik, geb. Leening, Z.

OVERLEDEN (5 Maart): J. F. Nolten, 42 j.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

PARIJS, 10 Maart. 3 pc. Rente 67.90; 4½ pc. [illegible], Fr.-Oost. Spoorw. 501 —; Credit mobilier [illegible] pc. Spanje —; 1 pc. id. 3 —; Spanje Gedifféreerde [illegible] Passive —; Russ. Spoorw. Aktiën —; Rom. Leening —.

LONDEN, 10 Maart. Cons. 94¾ a —; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexico 22 a —; 4½ pc. [illegible] —, 4½ pc. id. [illegible] bonds —; 3 pc. [illegible] —; id. uitgestelde — a —, 2½ pc. Venez. [illegible] a —; 1 pc. id. — a —, 3 pc. Port. — a —; 3 pc. Spanje — a —; 1¾ pc. id. — a —; Coupons — a —; Amortis. 12¾ a —; 4½ pc. Russen [illegible] 4 pc. id. 108 a —; 2½ pc. Holland — a —; 4 pc. id. — a —; Illinois Shares 56 a —; id. 7 pc. Oblig. 81 a —; Sardinie — a —; Ecuador — a —.

WEENEN, 10 Maart. Met. 5 pc. 69.50; 2½ pc. —; Nat. 77.60, Loten 1854 4 pc. —; Bank-Aktiën 800; Noord-Baan-akt. 195; Oostenr. Cred. Loten —; Cred. Aktiën 192; O. Fr. Spoorw. akt. 264 —; Londen Wissels —; Napoleons —.

Amst. Wissel op Londen 3/m. 13.30; Parijs —; Frankf. —; Amst. —; Goud 33. —; Zilver —.

BERLIJN, 10 Maart. Metalliek 5 pc. 50½; Nationale 56⅞, Stiegl. 5de serie 94⅝; 6de id. 105; 5 pc. Eng. uss. 106, Nieuwe 3 pc. 63¾; Pruiss. Staats. 4½ pc. 99⅞, id. Nieuwe 5 pc. — Fr. Oost. Spoorw. —; Credit —, Wissel op Londen 2/m. 6 th. 6.17⅝, Parijs 79, Hamburg 150⅞; Amst. zigt 141⅝, Weenen 2/m. 74, Petersburg 3/w. 96.

HAMBURG, 10 Maart. 3 pc. Rusland 60⅝, 4½ pc. id. —; 3 pc. Spanje 40¼, 1¾ pc. id. 31¾, Vereinsb. 98¾, Noord-Duits. bank 83¾, Mexikanen —, Wissel op Londen 3/m. —, Amst. —. —, Diskonto —.

FRANKFORT, 10 Maart. Metalliek 5 pc. 49½, Nation. 55⅝, Cred. Akt. —, Spanje 3 pc. 42⅝, 1¾ pc. 33, Bankakt. —, Wissel op Londen 116¾, Weenen 86¾, Parijs —; Diskonto —.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		10 MAART	4½ u.	gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.	106⅜		
Nederl. Bank	4			
Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pCt.		64¾	64¹³⁄₁₆	
Dito Dito	3	76⅛		
Dito Dito	4	98¼	98⅜	
Oost-Ind. Leening	4	97	97⅛	
Amortis. Syndik.	3½	95		
Handel-Maatsch. op rescontre		125⅝	125¾	125⅝
Aand. Holl. Spoorweg				
Leening idem	4½ pCt.			
Aand. Rijn-Spoorweg	4½			
België, Cert. Adm. B. bk	2½			
Dito bij *Rothschild*	2½	51⅝		
Frankrijk, Certifikaten	3			
Spanje, Obligatiën	1¾	33⅜		
Dito	3	44⁵⁄₁₆	44½	44½
Dito Binnenl.	3	42¹⁵⁄₁₆	42¾	
Amortisable Schuld		12⅝	12¹¹⁄₁₆	12¹¹⁄₁₆
Bewijzen Coupons				
Portugal, Obligatiën	3 pCt.	43⅝	43⁷⁄₁₆	43⅜
Dito 1856/1859	3	42⁷⁄₁₆	42⅝	42½
Dito Uitgestelde				
Rusl. Obl. bij *Hope en C°.*	5 pCt.	103⅛		
Dito bij idem 1828/1829	5	102		
Cert. bij idem 1831/1833	5	84½	84¾	
Dito bij idem 1840	4	79⅝		
Dito bij *Stieglitz*	4	79¹¹⁄₁₆		
Dito Nieuwe	4			
Dito 5de Serie	5	89⅝		
Dito 1855, 6de Serie	5	99	99⅛	99
Dito adm. te Hamburg	5			
Dito dito te Londen	5			
Dito dito	4½	94⅛		
Dito dito	3	62⅝		
Inschrijving in Assignat.	6			
Certifikaten van dito	6	60⅝		
Spoorweg Aktiën	5			
Polen, Aand. 1835 fl. 300		153¾		
Obligatiën	4 pCt.	77⅞	78	
Pruissen, Obligatiën	4½			
Dito 1859	5	101⅞		
Aandeelen 1854	3½	205		
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5			
Dito dito	5			
Dito Metalliek	5	47⁷⁄₁₆	47⁹⁄₁₆	47½
Dito dito	2½	25⅝	25¾	
Dito Rente Amsterdam	5	68¹⁵⁄₁₆	69	
Dito Nationale 1854	5	53⅝	53⅝	53⁷⁄₁₆
Weener Bank-Aktiën				
Dito Aand. fl. 250, 1839				
Dito dito 250, 1854	4 pCt.			
Beijeren, Spoorweg Aandeelen				
Napels, Cert. bij *Lam en B.*	5			
Dito bij *Rothschild*	5			
Denemarken, Oblig. te Lond.	5			
Dito				
Braziliën, Geldl. 1824	5			
Dito 1839 van £ 100	5			
Dito 1843 £ 100	5			
Dito 1852	4½			
Dito 1858	4½			
Sardinië	5			
Peru, Geldl. 1854	4½			
Dito te Parijs	3			
Ecuador, Oblig. 1855	1	12⅝		
Venezuela, Obligatiën	3	25¾		
Dito	1½			
Grenada, Obligatiën	4	14½		
Dito Uitgestelde				
Mexico Obligatiën	3	21¹⁄₁₆	21³⁄₁₆	
Nrd.-Amer., Obl. bij *Hope en C.*, Lr. A				
Dito dito	B	102½		
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.			
Illinois Spoorweg-Aandeelen				
Dito Oblig. Constr. Bonds				
Galveston Spoorweg Oblig.	8	42		
Louisiana	6			
Griekenl. Obl. Londen 1825	5			

Handel-Maatschappij Leening 1858 — pCt. —; Russische Spoorweg volgefourneerde 212½; Hypotheek 4½ pCt. —; Fr. Oost. Spw. Oblig. bij Hope 3 pCt. 118¾.

Bij weinig affaire verschilde de notering nagenoeg niet bij gisteren; alleen Aandeelen Galveston waren aanmerkelijk lager.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 2½ pCt., Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS van 12 Maart tot 3½ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 64¾; Aand. Handel-Maatsch. 125¾, Spanje, Binnenl. 3 pc. —; Rusl. Obl. bij Hope en C°. 5 pc. 103⅛, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 99⅛, 5 pc. Oostenrijk, Met. 5 pc. 48, dito 2½ pc. 25⅞, dito Rente Amst. 5 pc. 69⅜, dito Nationale 1854 5 pc. 53⅞.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	*f* 55⅜	2/m. Livorno	*f* 38¾
Zigt	55¾	Napels	79
2/m. Bordeaux	55	3/m. Petersburg	166½
Zigt	55⅜	6/w. Weenen	85½
3/m. Madrid	239	Augsburg	99
Cadix	240	Frankfort	99½
Sevilië	237	2/m. Hamburg	35
Bilbao	237	Zigt	35⅛
Lissabon	40⅝	2/m. Londen	11.60
Porto	40¾	Zigt	11.67½
2/m. Genua	45¾	Rotterdam	⅛

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 12 Maart.

Tarwe: 131 ℔ witb. Poolsche *f* 143, 145.
Rogge, 120 ℔ Odessa *f* 203; 120 ℔ n. Petersburg *f* 203, 205.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 11 Maart. Boontje, Vriesland, Londen.
HELVOET, 11 Maart. Levant (st.), Havre.

UITGEZEILD:

TEXEL, 11 Maart. Anna Paulowna (st.), Marseille.
HELVOET, 10 Maart. Elve (st.), Havre.
BRIELLE, 10 Maart. Cologne (st.), Londen.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 12 Maart, in lading naar:

Keulen.	W. Vogel, Cöln N°. 14.
Mannheim.	F. Kroell, Stolzenfels.
Maintz.	B. Kirschreiber, Maintz N°. 5.
Urdingen.	A. J. Hoorn, Vrouw Hendrika.
Dusseldorp.	C. Wansing, Vrouw Geertruida.
Wesel.	J. P. Beijer, de Hoop.
Manh. en Ludwigh.	H. S. Wilson, Rijn en Amstel.
Keulen.	G. Scholten, Cöln N°. 8.
Maastricht, Luik en Aken.	P. van IJwaarden, Stad Amsterdam.

Rijnhoogte: ARNHEM, 10 Maart 8 el 7 p. 1 duim. KEULEN, 11 „ 12 vt. 5 „

Advertentiën.

Eene Jufvrouw van de R. C. Godsdienst, ruim 30 jaren oud, zijnde sedert verscheidene jaren als **Huishoudster** werkzaam geweest, wenscht zich weder in eene **dergelijke betrekking** of tot **gezelschap**, of in eene **zindelijke Affaire** geplaatst te zien. In staat zijnde de *gunstigste getuigenissen* over te leggen, worden *Belanghebbenden* verzocht, zich met *franco* brieven, onder Letter X. te adresseren aan de Boekhandelaars BROESE EN COMP. te Breda. (2415)

Eene R. C. Jufvrouw van Burger Familie en onbesproken gedrag, tusschen de 30 en 40 jaren, goed kunnende Koken, en van goede getuigschriften voorzien, sedert 15 jaren als **Huishoudster** werkzaam geweest en door sterfgeval buiten die betrekking geraakt, wenschte gaarne tegen Mei a. s. in eene zoodanige betrekking geplaatst te worden, liefst bij een R. K. Pastoor of in een klein Huisgezin, zullende meer gelet worden op eene fatsoenlijke behandeling, dan op hoog salaris. Reflecterenden gelieven zich met *franco* brieven te adresseren onder letter B. bij de Gebr. VAN LANGENHUYSEN, Boekhandelaars te 's Gravenhage. (2413)

(2414) Bij Gebr. VAN LANGENHUYSEN, te 's Gravenhage, is verschenen en verkrijgbaar:

De Oefening van den Kruisweg,

BIJ WIJZE VAN LITANIE.

Door C. J. VAN DE LAAR, R. K. P., en Pastoor te Schoonhoven.

Prijs 10 Cents; de 25 Ex. *f* 2. — 50 Ex. *f* 3.75.

En wordt met succes gedebiteerd:

Het Kerkelijk Jaar, door P. VAN DER PLOEG, Pr. Een boekdeel in royaal 8vo XIV en 296 bladz. *f* 2.90

Godvruchtige Overwegingen en Gebeden van den Eerw. TH. VAN KEMPEN, Priester regulier Kanunnik van den H. Augustinus. Uit het Latijn vertaald, door P. VAN DER PLOEG, Pr., gebrocheerd *f* 1.30. In linnen band met vergulde stempels *f* 1.70

In prachtband, rijk verguld, op zwaar papier *f* 6.—

De terugkeer van Hugo de Groot tot het Katholiek Geloof. Door C. BROERE, Hoogleeraar aan het Seminarie te Warmond . . *f* 2.50

HET GROOT GENEESMIDDEL VOOR ALLEN.

BEKEND DOOR DE GEHEELE WERELD.

DE ZALF VAN HOLLOWAY.

Open beenen, Zweerende borsten, Zweren en Etterbuilen.

In vele ziekenhuizen van Europa wordt deze zalf nu gebruikt om verouderde wonden en zweren te genezen. In Spanje en Portugal en in verschillende staten van Italië schrijven de grootste geneesheeren er het gebruik van voor. De zalf is een bijzonder goed middel voor zwerende borsten, zeere beenen, alsmede voor alle huidziekten. Iedere zeevaarder, soldaat of landverhuizer is er van voorzien.

De zalf en pillen moeten te zamen gebruikt worden voor de genezing der volgende kwalen.

Opengebeenen.	Jicht.
Zwerende borsten.	Lendenpijn.
Brandwonden.	Aanbeijen.
Steenpuisten.	Rheumatiek.
Beijen- en muskietensteek.	Schurft.
Winterhanden.	Zwerende tepels.
Kanker.	Keelpijn.
Stijve gewrichten.	Huidziekte.
Likdoorns.	Scheurbuik.
Melaatschheid.	Zeere hoofden.
Zweeren.	Puisten van alle soorten.
Ontsteking de lever, nieren en baarmoeder.	Wonden, enz., enz.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volg: *Doosjes Pillen* à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 6.75, *f* 13.50, *f* 20.50.

Potjes Zalf à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 7.05, *f* 13.85, *f* 22.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij de Heeren ADAMA, Apothekers, Utrechtschestraat, N°. 251 en Nieuwendijk, N°. 78, als Depôthouders te *Amsterdam*, bij L. J. GROOTENDORST, depôthouder te *Utrecht*, G. VERHAART, depôthouder te *Prinsenland* en bij STRAATMAN, hoofd-depôthouder te *Utrecht*, alsmede te *Londen* Strand 244 *Holloway's Establishment*. (2166)

(2354) Ter Boekhandel van B. LENFRING wordt Uitgegeven en is bij alle solide Boekh^n verkrijgbaar, het bijzonder in de H. Vastentijd zoo geschikte werk:

Twee en Veertig Kruiswegoefeningen,

[illegible]

E. VOGELS.

Ruim 800 pages in heel lederen band, voor den zeer geringen prijs van 80 Ct.

Nouvelle publication.

REVUE

DES

SCIENCES ECCLÉSIASTIQUES,

DIRIGÉE PAR

l'Abbé D. BOUIX,

Docteur en Théologie et en Droit canonique.

Recueil mensuel formant deux volumes par an à environ 600 pages chacun.

Prix d'abonnement franco par la poste pour toute la Hollande *f* 7.50.

On s'abonne chez P. N. VERHOEVEN à *Bois-le-duc* et chez C. L. VAN LANGENHUYSEN à *Amsterdam*.

Bij den Boekhandelaar C. L. VAN LANGENHUYSEN is gedrukt en wordt met succes gedebiteerd:

DE EERSTE H. COMMUNIE

IN

VOORBEELDEN.

Door ED. TERWECOREN.

(Vrij uit het Fransch.)

Prijs 25 Cents.

Bij getallen van 25 Exemplaren of meer à 20 Cents.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN Drukker en Uitgever.